

Arrest

nr. 228 543 van 7 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 13 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit het dorp Zherkë, gemeente Tropojë. Sinds 2016 bent u, op aanraden van de burgemeester, aangesteld als dorpschoofd van Zherkë. Als dorpschoofd was het uw taak de aanwezigheid van hasjpercelen in uw dorp aan te geven. In 2016 gaf u een groot drugsperceel aan van de familie H. (...). Dit perceel werd vervolgens volledig verwoest. Ook in 2017 en 2018 maakte u telkens melding van drugspercelen in uw dorp bij de wijkagenten. Op 23 november 2018 kreeg u voor het eerst een sms op uw gsm waarin het leven van u en uw kinderen bedreigd werd. Aanvankelijk dacht u dat het een grap betrof. De dagen nadien kreeg u echter opnieuw dergelijke berichten. U bracht de wijkagenten, P.B. (...) en E.D. (...) hiervan op de hoogte en zij raadden u aan om officieel klacht in te dienen. Op 27 november 2018 diende u klacht in bij het

politiecommissariaat van Tropojë naar aanleiding van de dreigberichten die u ontving. U bleef nadien echter dreigberichten krijgen, alsook oproepen. Op 12 december 2018, om 5 uur 's ochtends, werd u wakker en merkte u dat uw auto in brand stond. U belde de politie en enkele uren later kwamen twee agenten langs die een onderzoek startten. Later die dag ging u klacht indienen bij het politiekantoor van Bajram Curi. Meteen toen u het kantoor uitwandelde werd u opnieuw opgebeld door het telefoonnummer waarvan u de bedreigingen kreeg. Aan telefoon werd u duidelijk dat uw belager op de hoogte was van uw bezoek aan de politie. Hij stelde dat een klacht nutteloos was, daar de politie van hem was. U meldde dit aan de wijkagent. Het onderzoek liep verder en er werd bevestigd dat uw auto met opzet in brand gestoken was. U vermoedt dat de drugshandelaars achter de berichten en de brandstichting zaten, meer bepaald de familie H. (...), omdat u hun percelen had aangegeven. U liet nadien uw kinderen niet meer naar school gaan. De politie kon het telefoonnummer waarvan u de dreigberichten ontving traceren en kwam uit bij een zekere A.Z. (...) uit Tirana. U kent deze persoon niet. Op 30 januari 2019 ontmoette u de procureur, A.S. (...). Hij maande u aan voorzichtig te zijn. U besloot toen het land te verlaten. Op 4 februari 2019 stuurde u eerst uw echtgenote en kinderen naar België. Zijn kwamen op legale wijze met het vliegtuig vanuit Prishtina. Uzelf vertrok op 9 februari 2019 eveneens op legale wijze naar België, waar u aankwam op 11 februari 2019. Op 22 februari 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek uit Albanië, op 24 februari 2019, werd uw vader nog benaderd door een man die hij niet kende die hem vroeg waar u was. U vreest bij een terugkeer naar Albanië voor de veiligheid van uw leven en dat van uw echtgenote en kinderen.

Ter staving van uw identiteit en relaas legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 5 november 2010; een certificaat dat u de eigenaar bent van een eigen zaak d.d. 4 oktober 2011; een kopie van uw aanstelling bij de gemeente Tropojë d.d. 18 februari 2019; een kopie van uw arbeidscontract bij de gemeente Tropojë d.d. 1 maart 2018; een kopie van het proces-verbaal dat staat dat u als dorpshef uw eigen stempel heeft d.d. 18 augustus 2018; een kopie van de algemene bepalingen van de rechten en plichten van een dorpshef; een kopie van het proces-verbaal dat werd opgemaakt bij het parket van eerste aanleg van Tropojë in verband met de inbeslagname van uw wagen; een kopie van het proces verbaal van het parket van het gerechtelijk arrondissement Tropojë d.d. 12 december 2018 in verband met de inbeslagname van uw wagen; een brief van het politiecommissariaat van Tropojë d.d. 10 januari 2019 waaruit blijkt dat de politie onderzoek voerde naar de brand van uw wagen en dat het dossier naar het parket verzonden werd voor verder onderzoek; een brief van het parket van de rechtbank van eerste aanleg van Tropojë d.d. 30 januari 2019 waaruit blijkt dat het parket bezig is met het onderzoek naar de door u aangegeven dreigberichten en de brand van uw wagen; een brief van het parket van het gerechtelijk arrondissement Tropojë d.d. 25 maart 2019 waaruit blijkt dat het onderzoek naar uw zaken werd stopgezet; de beslissing van het parket van het gerechtelijke arrondissement Tropojë om uw zaak in verband met de door u ontvangen dreigberichten te seponeren omdat de dader niet geïdentificeerd kan worden en om het dossier terug te sturen naar het politiecommissariaat voor verder onderzoek; de beslissing van het parket van het gerechtelijk arrondissement Tropojë om uw zaak in verband met de brand van uw wagen te seponeren omdat de daders onbekend zijn en om het dossier terug te sturen naar het politiecommissariaat van Tropojë voor verder onderzoek; en een kopie van een brief van het politiecommissariaat van Tropojë d.d. 8 mei 2019 waaruit blijkt dat de politie onderzoek voerde naar de brand van uw wagen, dat de familie H. (...) verdacht is en dat het dossier naar het parket verzonden werd voor verder onderzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen aanspraak maakt op internationale bescherming in de zin van de Conventie van Genève. De door u geschetste problemen overschrijden het louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) niveau niet en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U vreest namelijk voor de veiligheid van

uw leven en dat van uw gezin om dat u dreigberichten kreeg van een onbekende afzender en omdat uw wagen in brand gestoken werd. Er zijn geen indicaties dat deze problemen met een onbekende zouden veroorzaakt zijn door redenen die Conventie-gerelateerd zijn: u vermoedt namelijk dat het gaat om de eigenaars van de hasjpercelen waarvan u aangifte deed, met name de familie H. (...) (CGVS p. 11).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Echter, ook een dergelijk reëel risico op ernstige schade heeft u niet kunnen aantonen.

Er zijn namelijk geen redenen om aan te nemen dat u naar aanleiding van telefonische bedreigingen en de daaropvolgende brandstichting van uw wagen geen of onvoldoende beroep heeft kunnen doen – of bij eventuele toekomstige problemen bij terugkeer naar Albanië, hetzij met de familie H. (...), hetzij met onbekenden, zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen ondervond (CGVS p. 6). Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U stelde dan wel dat de politie tekort geschoten had om u te beschermen (CGVS p. 14), dit kan u geenszins hardmaken. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt immers dat de politie wel degelijk alle mogelijke te verwachten stappen heeft gezet om uw klacht te behandelen. Zo werd u na de dreigberichten door de wijkagent doorverwezen naar de chef van openbare orde, werd er een PV opgesteld en werd de eigenaar van het nummer waarvan de berichten afkomstig waren geïdentificeerd (CGVS p. 12-13). Na de brand in uw wagen kwamen twee specialisten in criminologie ter plaatse om een onderzoek uit te voeren (CGVS p. 10, 13) en u te ondervragen (CGVS p. 13). Uit uw documenten blijkt voorts dat er verder onderzoek gedaan wordt naar de identiteit van de dader en dat de eigenaar van het nummer waarmee u bedreigd werd opgespoord wordt (document 8 en 9 in uw administratieve dossier). U verweet weliswaar de politie ervan banden te hebben met uw belager. Dit leidde u af uit het feit dat u meteen na uw klacht over de brandstichting een oproep kreeg van het onbekende nummer waarmee u eerder bedreigd werd (CGVS p. 14). Uw belager was al op de hoogte van uw bezoek aan de politie en verzekerde u dat de politie van hem was (CGVS p. 10, 12). In dit verband is het echter uiterst bevreemdend dat u aan de procureur, die u nog persoonlijk ontmoette voor uw vertrek uit Albanië (CGVS p. 10, 14), niets vertelde over deze vermeende band tussen uw belager en de politie (CGVS p. 14-15) en hem zelfs niet op de hoogte bracht van de oproep die u kreeg nadat u klacht had ingediend (CGVS p. 14). Dat u uw wantrouwen ten opzichte van de lokale politie niet uitte bij de procureur, ofschoon u daar de uitgelezen kant toe had bij uw persoonlijke ontmoeting, doch ervan uitgaat dat de politie dit had overgemaakt aan het parket (CGVS p. 15), houdt geenszins steek, daar het net de politie was die naar uw mening tekort geschoten heeft (CGVS p. 14). Uw verklaring dat u op dat moment louter wou informeren naar de stand van zaken (CGVS p. 15), is dan ook geenszins overtuigend.

Voorst verklaarde u dat de familie H. (...) linken had met het parket, aangezien een zekere B.H. (...) tot voor kort hoofdprocureur was (CGVS p. 11). U heeft echter geen enkele concrete indicatie dat uw belager op een bepaalde manier zijn invloed zou aangewend hebben om uw zaak te beïnvloeden. Meermaals naar dergelijke indicatie gevraagd, kwam u immers niet verder dan te verwijzen naar een incident van een aantal jaren geleden in verband met een zaak waarin uw broer verwickeld was (CGVS p. 16), hetwelk geen enkele link heeft met uw eigen zaak. Ook het feit dat de vervangers van B.H. (...) allemaal vrienden zijn van hem (CGVS p. 16), betekent an sich niet dat B.H. (...) uw zaak op die manier zou beïnvloed hebben. Dat niemand van de familie H. (...) ondervraagd werd in verband met de hasjpercelen (CGVS p. 16), houdt evenmin verband met bedreigingen aan uw adres. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt dat B.H. (...) intussen tuchtprocedures onderging en werd overgeplaatst naar de kleine gemeente Pogradec. Er kan dan ook geenszins vanuit gegaan worden dat er tegen hem of leden van zijn familie niet terdege opgetreden zou worden. Hieraan kan worden toegevoegd dat u in het verleden ook al een conflict had met de familie H. (...) in verband met een eigendomskwestie en dat toen de politie tussenbeide is gekomen opdat de situatie niet zou escaleren (CGVS p. 18). Niets wijst er dan ook op dat er tegen deze familie bij uw huidige zaak niet op correcte wijze zou opgetreden worden, indien zij hier iets mee te maken zou hebben.

Hoe dan ook diende u geen klacht in tegen de politie omtrent het feit dat u vermoedde dat er informatie werd doorspeeld naar uw belager, noch bracht u de Ombudsman hiervan op de hoogte of nam u een advocaat onder de arm om uw rechten te behartigen (CGVS p. 15). Gevraagd naar de reden van uw nalaten ter zake, kwam u niet verder dan te stellen dat een klacht tegen de politie niets zou oplossen en u gewoon geen vertrouwen had (CGVS p. 15). Er kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat u alle

mogelijke van u te verwachten stappen om beroep te doen op de Albanese beschermingsmodaliteiten heeft ondernomen.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 27 juni 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20180627.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Gelet op alles wat voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft immers geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen weerleggen. Uw paspoort bevestigt louter uw identiteit en nationaliteit, dewelke niet in vraag worden gesteld. Het certificaat van dat u een eigen zaak bezit, het PV van uw stempel als dorpsvoofd en uw contract en aanstelling bij de gemeente onderschrijven uw professionele activiteiten, dewelke evenmin betwist worden. De bepalingen van de rechten en plichten bevatten louter algemene informatie waaraan niet getwijfeld wordt. De door u neergelegde documenten van het politiecommissariaat van Tropojë en van het parket van het gerechtelijke arrondissement Tropojë onderschrijven alleen maar dat de autoriteiten wel degelijk verschillende stappen hebben ondernomen naar aanleiding van de door u ingediende klachten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van "artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, evenals van de schending van artikelen 48/3, 48/4, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen en van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, evenals van de voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginselen."

Verzoeker wijst erop dat hij duidelijk deel uitmaakte van een gegoede klasse en dat hij als dorpshef over een uitgebreid sociaal netwerk beschikte. Hij stelt dat hij geen enkele reden had om zijn land te verlaten en naar België te komen. Hij had duidelijk geen keus en werd genoodzaakt zijn land te verlaten. De familie H. is erg invloedrijk en verzoeker wist dat hij zich niet zou kunnen beschermen.

Verzoeker betoogt:

"Dat, voor zover verzoeker de politie niet vertrouwt, die met de familie H. (...) onder één hoedje speelde, die, zoals verzoeker het preciseerde, een zeer invloedrijke familie is, het logisch is dat hij geen vertrouwen had in de autoriteiten die de politie zelf moesten controleren.

Dat de politie in feite de velden officieel vernielt, maar rechtstreeks haar deel neemt wanneer de oogst kan beginnen.

Dat het feit dat de Procureur zelf aan verzoeker aanraadt om het land te ontvluchten, terwijl hij de bewaker van de openbare orde voorstelt, op zijn minst een duidelijke aanwijzing is voor het gebrek aan bescherming van de Albanese autoriteiten.

Overwegende dat de familie H. (...) anderzijds over talrijke relaties beschikt, en zeer invloedrijk is.

Dat B.H. (...) tevoren inderdaad procureur generaal was en, hoewel hij gedegradeerd werd, heeft hij nog een grote invloed.

Dat A.H. (...) directeur van de Douane is, en zijn echtgenote een voormalig Parlements lid.

Dat een tijdje nadat het veld van de familie vernield werd, deze ongestraft een beetje verder in een nieuw veld heeft geplant.

Dat benadrukt dient te worden dat het huis dat B.H. (...), die een lid van de overheid is, zich juist naast het veld bevindt, wat des te meer aantoont dat de familie H. (...) haar gang kan gaan en door niemand lastig wordt gevallen, en door de overheden wordt ondersteund."

Verzoeker stelt:

"Dat allereerste duidelijk gemaakt moet worden dat het Verdrag van Geneve wordt toegepast aan alle "vluchtelingen zonder enig onderscheid op grond van het ras, de religie of het land van herkomst" en een grondige analyse vereist van elke asielaanvraag, het maakt niet uit of de asielzoeker afkomstig is van een land dat al dat niet veilig wordt beschouwd.

Dat tegenpartij zich nochtans onthouden heeft van de situatie van verzoeker grondig te onderzoeken.

Dat het artikel van de Mouvement Mondial des Droits Humains hetgeen volgt preciseert

(...)

Dat het verder vermeldt :

(...)

Dat bovendien uit de in bijlage aan huidig beroep gevoegde stukken blijkt dat verzoeker zich niet zal kunnen beroepen op de bescherming van de Albanese autoriteiten.

Dat het verslag van TRANSPARENCY INTERNATIONAL preciseert dat :

(...)

Dat de strafwet niet wordt toegepast namelijk om reden van het hoog niveau van corruptie in ALBANIE, zoals de bevestigd door de OSAR in een verslag van 2016

(...)

Dat de Europese Commissie meldt dat

(...)

Dat een ander verslag van Forum Réfugiés nog vermeldt dat :

(...)

Dat het verslag van AMNESTY INTERNATIONAL belicht dat :

(...)

Dat het verslag ook belicht :

(...)

Dat RFI zegt dat :

(...)

Dat uit het voorafgaand blijkt dat alle bronnen unaniem stellen dat verzoekster zich in geen geval zal kunnen beroepen op de bescherming van de nationale overheden.

Dat de bestaande wetten niet toegepast worden, noch door de politie, noch door de magistraten die ofwel vrezden zelf in een vendetta betrokken te worden, ofwel omgekocht zijn.

Dat deze bewering door talrijke officiële bronnen gestaafd worden, en namelijk de Europese Commissie, de spéciale VN-rapporteur, de OFPRA, de OSAR, Refworld,...

Dat bijgevolg, in tegenstelling tot de beweringen van tegenpartij, de nieuwe elementen ingediend door verzoekers de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor een internationaal beschermingsstatuut in aanmerking kunnen komen.

Dat de bestreden beslissing, die het tegenovergestelde beweert, de in het middel beoogde beschikkingen schendt."

2.2. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker algemene informatie (bijlagen 3-7), een foto van zijn huis (bijlage 8) en foto's van *google maps* van de huizen van de familie H. en de drugspercelen (bijlage 9) bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek."

Derhalve worden de voormelde motieven geacht niet-betwist en vaststaand te zijn.

3.3. Waar verzoeker aan verweerder verwijt dat deze zich ervan zou hebben onthouden de situatie van verzoeker grondig te onderzoeken, dient verder te worden vastgesteld dat dit een loutere en aperte miskennis vormt van de inhoud van zowel de bestreden beslissing als de stukken van het dossier. Hieruit blijkt dat verzoekers situatie weldegelijk en terdege werd onderzocht. Verzoeker werd gehoord bij de DVZ en kon er de vragenlijst invullen en verklaringen afleggen. Hij kreeg de kans om documenten bij te brengen. Bovendien kreeg hij de kans om zijn asielmotieven uitgebreid uiteen te zetten en toe te lichten gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Eveneens werd door het CGVS de nodige informatie vergaard. De bestreden beslissing houdt met al deze elementen uitdrukkelijk rekening en is hierop geschaard. Dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet (grondig) zou zijn onderzocht, kan bijgevolg bezwaarlijk ernstig worden genomen.

3.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.5. Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In de bestreden beslissing wordt met recht gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en asielmotieven, meer bepaald het gegeven dat hij dreigberichten kreeg en dat zijn wagen werd in brand gestoken door onbekenden, vermoedelijk de familie H. die eigenaar was van de hasjpercelen waarvan verzoeker aangifte deed, geen verband houden met één van de voormelde vervolgingsgronden en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen aanspraak maakt op internationale bescherming in de zin van de Conventie van Genève. De door u geschetste problemen overschrijden het louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) niveau niet en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U vreest namelijk voor de veiligheid van uw leven en dat van uw gezin om dat u dreigberichten kreeg van een onbekende afzender en omdat uw wagen in brand gestoken werd. Er zijn geen indicaties dat deze problemen met een onbekende zouden veroorzaakt zijn door redenen die Conventie-gerelateerd zijn: u vermoedt namelijk dat het gaat om de eigenaars van de hasjpercelen waarvan u aangifte deed, met name de familie H. (...) (CGVS p. 11).”

Verzoeker ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dient immers te worden vastgesteld dat geenszins kan worden aangenomen dat hij in het kader van eventuele problemen in zijn eigen land van herkomst verstoken zou blijven van bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt in dit kader dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffende juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De bescherming door de nationale autoriteiten moet daadwerkelijk maar niet absoluut zijn en hoeft geen bescherming tegen elk feit begaan door derden te bieden (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Omtrent de toepassing van voormeld artikel, wordt in de bestreden beslissing op basis van de elementen in het dossier met recht gemotiveerd:

“Er zijn namelijk geen redenen om aan te nemen dat u naar aanleiding van telefonische bedreigingen en de daaropvolgende brandstichting van uw wagen geen of onvoldoende beroep heeft kunnen doen – of bij eventuele toekomstige problemen bij terugkeer naar Albanië, hetzij met de familie H. (...), hetzij met

onbekenden, zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen ondervond (CGVS p. 6). Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U stelde dan wel dat de politie tekort geschoten had om u te beschermen (CGVS p. 14), dit kan u geenszins hardmaken. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt immers dat de politie wel degelijk alle mogelijke te verwachten stappen heeft gezet om uw klacht te behandelen. Zo werd u na de dreigberichten door de wijkagent doorverwezen naar de chef van openbare orde, werd er een PV opgesteld en werd de eigenaar van het nummer waarvan de berichten afkomstig waren geïdentificeerd (CGVS p. 12-13). Na de brand in uw wagen kwamen twee specialisten in criminologie ter plaatse om een onderzoek uit te voeren (CGVS p. 10, 13) en u te ondervragen (CGVS p. 13). Uit uw documenten blijkt voorts dat er verder onderzoek gedaan wordt naar de identiteit van de dader en dat de eigenaar van het nummer waarmee u bedreigd werd opgespoord wordt (document 8 en 9 in uw administratieve dossier). U verweet weliswaar de politie ervan banden te hebben met uw belager. Dit leidde u af uit het feit dat u meteen na uw klacht over de brandstichting een oproep kreeg van het onbekende nummer waarmee u eerder bedreigd werd (CGVS p. 14). Uw belager was al op de hoogte van uw bezoek aan de politie en verzekerde u dat de politie van hem was (CGVS p. 10, 12). In dit verband is het echter uiterst bevreemdend dat u aan de procureur, die u nog persoonlijk ontmoette voor uw vertrek uit Albanië (CGVS p. 10, 14), niets vertelde over deze vermeende band tussen uw belager en de politie (CGVS p. 14-15) en hem zelfs niet op de hoogte bracht van de oproep die u kreeg nadat u klacht had ingediend (CGVS p. 14). Dat u uw wantrouwen ten opzichte van de lokale politie niet uitte bij de procureur, ofschoon u daar de uitgelezen kant toe had bij uw persoonlijke ontmoeting, doch ervan uitgaat dat de politie dit had overgemaakt aan het parket (CGVS p. 15), houdt geenszins steek, daar het net de politie was die naar uw mening tekort geschoten heeft (CGVS p. 14). Uw verklaring dat u op dat moment louter wou informeren naar de stand van zaken (CGVS p. 15), is dan ook geenszins overtuigend.

Voorst verklaarde u dat de familie H. (...) linken had met het parket, aangezien een zekere B.H. (...) tot voor kort hoofdprocureur was (CGVS p. 11). U heeft echter geen enkele concrete indicatie dat uw belager op een bepaalde manier zijn invloed zou aangewend hebben om uw zaak te beïnvloeden. Meermaals naar dergelijke indicatie gevraagd, kwam u immers niet verder dan te verwijzen naar een incident van een aantal jaren geleden in verband met een zaak waarin uw broer verwickeld was (CGVS p. 16), hetwelk geen enkele link heeft met uw eigen zaak. Ook het feit dat de vervangers van B.H. (...) allemaal vrienden zijn van hem (CGVS p. 16), betekent an sich niet dat B.H. (...) uw zaak op die manier zou beïnvloed hebben. Dat niemand van de familie H. (...) ondervraagd werd in verband met de hasjpercelen (CGVS p. 16), houdt evenmin verband met bedreigingen aan uw adres. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt dat B.H. (...) intussen tuchtprocedures onderging en werd overgeplaatst naar de kleine gemeente Pogradec. Er kan dan ook geenszins vanuit gegaan worden dat er tegen hem of leden van zijn familie niet terdege opgetreden zou worden. Hieraan kan worden toegevoegd dat u in het verleden ook al een conflict had met de familie H. (...) in verband met een eigendomskwestie en dat toen de politie tussenbeide is gekomen opdat de situatie niet zou escaleren (CGVS p. 18). Niets wijst er dan ook op dat er tegen deze familie bij uw huidige zaak niet op correcte wijze zou opgetreden worden, indien zij hier iets mee te maken zou hebben.

Hoe dan ook diende u geen klacht in tegen de politie omtrent het feit dat u vermoedde dat er informatie werd doorspeeld naar uw belager, noch bracht u de Ombudsman hiervan op de hoogte of nam u een advocaat onder de arm om uw rechten te behartigen (CGVS p. 15). Gevraagd naar de reden van uw nalaten ter zake, kwam u niet verder dan te stellen dat een klacht tegen de politie niets zou oplossen en u gewoon geen vertrouwen had (CGVS p. 15). Er kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat u alle mogelijke van u te verwachten stappen om beroep te doen op de Albanese beschermingsmodaliteiten heeft ondernomen.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 27 juni 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20180627.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins

een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De terechte vaststelling dat de Albanese politie in zijn individuele geval en ten aanzien van zijn (vermoedelijke) belagers weldegelijk alle te verwachten stappen ondernam en optrad, laat hij onverlet.

Eveneens blijkt uit de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, die zowel zijn gesteund op de beschikbare informatie als op verzoekers eigen documenten en verklaringen, genoegzaam dat de politie en de Albanese autoriteiten weldegelijk genegen waren om op te treden tegen de familie H. Met zijn loutere herhaling van zijn eerder afgelegde verklaringen omtrent de connecties en banden van deze familie en zijn bewering van het tegendeel, kan verzoeker aan de motieven dienaangaande geenszins afbreuk doen.

Voorts voert verzoeker geen dienstige argumenten aan ter verklaring van zijn nalatigheid om de procureur in te lichten, klacht in te dienen bij de politie naar aanleiding van het doorspelen van de informatie, de ombudsman te contacteren of een advocaat onder de arm te nemen om zijn rechten te behartigen. De informatie die verzoeker in dit kader citeert, ligt namelijk volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg geenszins afbreuk aan de informatie zoals gehanteerd door verweerder. Dat corruptie en georganiseerde misdaad in Albanië nog een probleem vormen en dat er op dit vlak nog een aantal hervormingen nodig zijn, betreft dan ook een gegeven dat in de voormelde motivering en de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoeker zich bij eventuele (verdere) problemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege zijn nationale overheden.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 15 februari 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;

d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De foto's en afdrukken bij het verzoekschrift kunnen evenmin afbreuk doen aan het voorgaande. De foto van een woning, volgens verzoeker de zijne, bevat geen elementen die de voormelde vaststellingen kunnen ontkrachten. Uit de afdrukken van *google maps* kan geenszins worden afgeleid dat de hierop door verzoeker aangeduide woningen en percelen werkelijk zouden toebehoren aan de familie H. Evenmin blijkt hieruit dat op de percelen in kwestie drugs gekweekt zouden worden. Hoe dan ook bevatten deze afdrukken geen gegevens die afbreuk zouden kunnen doen aan de hoger gedane vaststellingen.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd: *"Gelet op alles wat voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft immers geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."*

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT